

[Statsministeren]

hovedaftaler på arbejdsmarkedet. Ét er afgjort: regeringen ønsker ikke i situationen, som den foreligger i dag, hvor arbejdsmarkedets parter ikke selv har planer om at ændre i deres, skal vi sige fredsaftaler og måde at klare uoverensstemmelser på, at gribe ind eller at foretage ændringer. Vi tror, at aftalerne og ordningerne på arbejdsmarkedet er så tidssvarende og så brugelige, som de nu engang kan være i den situation, vi er i.

Erhard Jakobsen (CD):

Ved en lille teknisk fejltagelse følger jeg efter statsministeren i stedet for før, men det passer jo sådan set glimrende, da statsministeren med lidt tøven opfordrede mig til at svare på noget, som statsministeren spurgte om. Det skal jeg da gerne gøre.

Det er mig ufatteligt, at nogen endnu kan være i tvivl om, hvad det er, centrumdemokraterne har villet med dette. Jeg tænker ikke på, hvad VS og andre mener at vi ville. Det kan vist ingen være i tvivl om. Ingen kan reelt være i tvivl om efter det, tre talere fra mit parti har sagt heroppe, at vi ikke et øjeblik har haft dansk fagbevægelses lovligt valgte ledelse og dens aktioner i tankerne. Ikke ét øjeblik. Men vi ønsker at grave den dybest mulige grøft imellem den lovligt valgte ledelses iværksatte aktioner og den gadedrengeterror, som finder sted i en lang række andre situationer. Jeg bruger med vilje udtrykket »terror«, for der er nemlig tale om, at et lille mindretal skræmmer andre til at gøre noget, de aldrig ville drømme om at gøre frivilligt. Det er der masser af eksempler på rundt omkring; det er selvfølgelig svært at bevise, men det finder bare sted.

Må jeg lige sige her, at jeg tvivler ikke om – jeg ved det – at masser af medarbejdere i Danmarks Radio var drønende utilfredse med det, der skete, men man skal jo være der. Masser af lærere i folkeskolen var rasende over det, der blev lavet, men man skal jo arbejde sammen med nogle kolleger. De mest højtråbende, det er jo dem, der er trængt frem i ledelsen forskellige steder. Sådan er det hele vejen igennem.

Det er terror, der udøves. Hvor kunne man vente beskyttelse mod den terror? Ikke hos politiet. Vi har ikke bedt politiet om at blande sig i dette. Politiet kan ikke selv blan-

de sig i det. Det er forkert, når statsministeren fra denne talerstol siger, at det er politiet, der skal ordne det. Det er det ikke. Det er arbejdsgiveren, der først skal tilkalde politiet. Hvis nu arbejdsgiveren ikke gør det, fordi han ikke tør, hvad så? Så bliver der ikke tilkaldt noget politi, og så bliver mindretallet, der vil følge loven, ikke beskyttet.

Vi så det på Gentofte statsskole, som vi fremhævede her forleden dag. Et mindretal af elever på Gentofte statsskole ønskede undervisning, for de skal op til eksamen. Men flertallet havde lukket skolen og besat den, og lærere og rektor havde i undervisningsministeriet fået besked på, at de skulle holde sig væk, hvis skolen var besat. Det er en sag, der behandles i undervisningsudvalget. På den baggrund skal der nok komme opfordring til de lovlydige om at følge landets love og skollernes bestemmelser, når ministeren og hendes ansvarlige embedsmænd går i spidsen med at sørge for, at man ikke retter sig efter det, ved at sige: I skal bare blive væk, hvis eleverne besætter skolen! Det er dér, centrumdemokraterne vil hen. Vi ønsker, at ethvert ministeriums embedsmænd skal optræde fast og bestemt over for folk, der bryder de love, som et flertal har vedtaget her.

Det er statsministeren og fru Birte Weiss, der har vedtaget at gribe ind i arbejdskonflikten, det er ikke centrumdemokraterne. Vi er ikke gået imod det, men det er heller ikke os, der har givet ideen til det. Det er regeringen. Så må det da være regeringens medlemmer, der i første række sørger for, at den bestemmelse, de har taget initiativet til, bliver overholdt af deres egne lovlige embedsmænd rundt omkring. Generaldirektøren i Danmarks Radio er et godt eksempel. Det er en mand, der har bukserne på, når det gælder; han står fast og siger: her er ikke noget at gøre. Det er os, der bestemmer, det er ledelsen i den enkelte afdeling, der bestemmer, om en mand skal ansættes eller ikke skal ansættes. Det skal ingen andre blande sig i.

Se, det er sådan, embedsmænd skal optræde, når de optræder på den regerings vegne, der med et stort flertal har vedtaget et indgreb i noget, og det er det, vi appellerer om. Vi beder om, at man holder fast ved, at alle steder, hvor lovlige myndigheder forhandler med lovbyrderne, sætter man lovbyrderne på plads, om nødvendigt med politiets hjælp. Men det skal vi ikke tage stilling til. Det skal